

[Valdemar Sørensen.]

ikke jeg synes, at det høje Ting med nogenlunde Rimelighed kan bedømme det Grundlag, paa hvilket disse Forhøjelser er sket.

Jeg har før været inde paa Betragtninger over Forholdet mellem de Nævn og Kommissioner, der nu bestemmer Grundlaget for Lovgivningen i den høje Rigsdag, og saa den Stilling, Rigsdagen kommer i, naar den skal acceptere disse Forslag. Her staar vi altsaa over for et Forslag, som fremkommer udelukkende paa Priskontrolraadets Ansvar. Men jeg synes ikke, at Rigsdagen kan lade sig nøje hermed. Vi Rigsdagsmedlemmer skal paa Spørgsmaal fra Befolkningen kunne gøre Rede for de Motiver, der ligger til Grund for et saadant Lovforslag om Prisforhøjelser, og det kan vi fornuftigvis ikke gøre, medmindre vi faar en Udredning af, hvad der har drevet Priskontrolraadet til at gaa ind paa Erhvervslivets, Møllernes og Bageriernes Krav. Nu ved jeg nok, at man omgiver disse Raad, deres Raadslagninger og deres Beslutninger med stor Hemmelighedsfuldhed, men denne Talerstol er det eneste Sted, hvor jeg kan spørge om, hvad der ligger til Grund.

Jeg vil derfor foreslaa, at man lempede lidt paa Hemmelighedssystemet, saaledes at de Medlemmer af Priskontrolraadet, der sidder i dette høje Ting, kunde give os en Forklaring paa, hvad der ligger til Grund for Priskontrolraadets Stilling. Der er jo, saadan som Forholdene stiller sig med Hensyn til Efterbeskatningen, ingen Tid at spille til Undersøgelser. Da vi er saa heldige at have Medlemmer af Priskontrolraadet siddende i dette høje Ting, vil jeg foreslaa, at vi fra disse faar en Udredning af, hvad der ligger til Grund for Forslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for de fire store Partier for Tilslutningen til det foreliggende Lovforslag. Enkelte af disse Ordførere, først det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, har rettet nogle Spørgsmaal til mig, som vel ikke direkte motiveres ved de Ændringer, der foretages i den gældende Lov, men som dog kan siges at have Forbindelse med hele Kornspørgsmaalet, og jeg skal gerne gøre et Par Bemærkninger hertil.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen begyndte med at sige: Naar man nu giver Bagere og Møllere Tilladelse til at faa højere Priser for de Varer, de leverer af Rugbrød o. lign. i den kommende Tid, end de har faaet de Par Maaneder, der er gaaet, er der saa ikke ogsaa Grund til at

foreslaa en forhøjet Pris for Landmændene for det Korn, de afleverer til Fremstilling af Rugbrødet? Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han i og for sig ikke vilde gaa ind for, at det var nødvendigt at forhøje disse Priser, men det, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, var, at Foderkornet, som Landmændene maa købe til Gengæld for det afleverede Brødkorn, var for dyrt. Jeg er helt enig med det ærede Medlem heri, men jeg tror, det vil være urigtigt nu midt i indeværende Høstaar at gaa ind i en Drøftelse af Spørgsmaalet om en ændret Maksimalpris; jeg tror, man meget let derved vilde komme til at begaa Uret. Det er jo under Behandlingen af Forslaget om Fastsættelse af Maksimalpriser taget med, at de faar noget mere for det Korn, de afleverer i Slutningen af Høstaaret, end for det, de afleverer i Begyndelsen; men selve Maksimalpriserne og de Forhøjelser, der indeholdes i Bekendtgørelsen, tror jeg nok man skal lade blive staaende Aaret ud for ikke at begaa nogen Uret ogsaa over for de enkelte Landmænd.

Jeg har heller ikke Indtrykket af, at det var det, det ærede Medlem lagde mest Vægt paa, men det var dette, at det har vist sig, at det Foderkorn, Landmændene skal købe til Ombytning, er for dyrt. Det skal jeg erkende, at det er det blevet, og det er sikkert blevet det i langt højere Grad, end nogen har tænkt; der er vist ingen, som havde tænkt sig, at der vilde komme en saadan Stigning af Fragterne i den Tid, der er gaaet, som Tilfældet har været i Aar. Fragterne er nu vel nok en 4—5 Gange højere end tidligere, og det er det, der i første Række — ja, man kan næsten sige udelukkende — er Skyld i, at det Korn, vi skal købe udefra, er blevet saa dyrt. Det hænger sikkert sammen med, at Udviklingen i denne Krig foregaar i et langt hurtigere Tempo end under den sidste Krig, og derfor staar vi nu, ikke alene med Hensyn til dette Spørgsmaal, men paa forskellige Omraader, efter et halvt Aars Forløb lige saa langt fremme med Hensyn til Vanskelighederne som under sidste Krig efter 2—3 Aars Forløb. Og det er det, der har gjort, at Foderkornet, som vi vil købe, er dyrere end Brødkornet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at man ikke i Øjeblikket kan gribe ind i selve Maksimalpriserne, men man bør søge at skaffe Foderkorn frem til de Landmænd, som afleverer Brødkorn, saa billigt som muligt, saaledes at der ikke fremkommer noget Tab ved denne Ombytning. Jeg tror ikke, det er muligt at gaa til en ren Ombytning, saaledes at de, som afleverer Brødkorn,